

Համ 47-8.

„ՄՇԱԿԻ“

ՔԱՌԱՍՆԱՄԵԱԿ

(1872—1912)

ՀԱՅ ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ

Մ Ե Շ Ա Պ Ա Տ Ի Ի

Ներկայ տարուայ յունվարից «ՄՇԱԿ» լրագիրը թեկնոթեց իւր գոյութեան և գործունէութեան քառասունեւեցորդ տարին: Այսպիսի երկարատե կեանք հազուագիւտ է հայոց պարբերական մամուլի պատմութեան մէջ, իսկ մեր, Ռուսահայոց մէջ՝ միակ օրինակն է մինչև այսօր. ուստի «ՄՇԱԿԸ» ամենայն իրաւամբ համարուելու է Ռուսահայոց աւագագոյն լրագիրը:

ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻՆ հիմնելով «ՄՇԱԿԸ»՝ գծեց նրա համար մի հաստատուն ծրագիր, որին հետեւեց ինքը ամբողջ քսան տարի, մինչև իւր կեանքի վերջը, իսկ նրանից յետոյ՝ ներկայ խմբագրական կազմը: Այդ ծրագիրն էր՝ ղեկավարել հայ հասարակական միտքը յառաջադիմական ուղղութեամբ, սերմանել ժամանակակից գաղափարներ, որոնցով միայն հայ ժողովուրդը պիտի կարողանայ տեղ գրաւել և ապրել յառաջագէտ ազգերի շարքում:

Ձնայելով բազմատեսակ ներքին և արտաքին խոչընդոտներին և աննպաստ պայմաններին, որոնց մէջ ապրում և գործում է հայ լրագրութիւնը, «ՄՇԱԿԸ» միայն եղաւ Ռուսահայոց բազմաթիւ լրագիրներին մէջ, որ կարողացաւ այսքան երկար տարիներ իւր գոյութիւնը պահպանել, առանց իւր ծրագրից շեղուելու: Այս անուրանալի իրողութիւնը անհերքելի ապացոյց է, որ «ՄՇԱԿԸ» եղել է այն լրագիրը, որ ճիշտ կերպով ըմբռնել է հայ հասարակութեան իսկական կարիքները, հաւատարմութեամբ ծառայել է նրանց և ուղիղ է տարել հասարակական մտքի ղեկը, առանց տատանուելու, առանց սառեցնող հոգմերից ընդարմանալու, առանց փոթորիկներից խորտակուելու:

Գնահատել այն առողջամիտ, հասարակութեան ճշմարիտ շահերին համապատասխան, հեռատես ուղղութիւնը, որ բռնել է «ՄՇԱԿԸ» ամենակարեւոր ազգային խնդիրների քննութեան ժամանակ. թուել այն բարոյական և նիւթական օգնութիւնները, որ ցոյց է տուել նա կրթական, բարեգործական հիմնարկութիւններին, ժողովրդական խոշոր աղէտների-սովի, հրկիզութեան, կոտորածների ժամանակ—անհնարին է մի թուցիկ տեսութեան մէջ: Սրա համար պէտք կլինէր վերայիշել Հայոց պատմութեան վերջին՝ տագնապալից, երկունքով բռնուած, յոյսերով և յուսախաբութեամբ լի քառասնամեակը: Այդ պատմութիւնը վկայում է, որ «ՄՇԱԿԸ» միշտ ապրել է ժողովրդի հետ և ժողովրդի համար, ցաւակից է եղել նրա ցաւերին, խնդակից նրա ուրախութիւններին, բայց միշտ գիտակից այն ծանր պատասխանատուութեան, որ կրում էր ինքը՝ իբրև ղեկավար հասարակական մտքի:

Եւ այժմ, երբ «ՄՇԱԿԸ» բոլորեց իւր կեանքի ու գործունէութեան քառասնամեակը, ժամանակն է, որ հայ հասարակութիւնը տօնէ իւր աւագագոյն լրագրի, իւր կենսական շահերի պաշտպան հաւատարիմ մշակի այս հազուադէպ յոբելեանը, խօսքով ու գործով արտայայտէ իւր յարգանքն ու համակրութիւնը դէպի այս լրագիրը և նրա ազնիւ ու շարքաշ գործունէութիւնը:

Ներքոյ ստորագրեալներս, որ մեր վրայ նախաձեռնութիւն ենք վերցրել կազմակերպելու «ՄՇԱԿ» լրագրի քառասնամեայ գոյութեան և գործունէութեան Յօրեկեանը՝ սրանով զիմում ենք «ՄՇԱԿ» բազմաթիւ բարեկամներին ու համակրողներին, զիմում ենք ամբողջ հայ հասարակութեանը, Ռուսաստանում և այլ տեղեր, հրաւիրելով մասնակցել այս Յօրեկեանին, որ ոչ միայն «ՄՇԱԿ» տօնն է, այլ և նրան սիրող ու պահանջող գիտակից հայ հասարակութեան: Յանձնաժողովս սիրում է յուսալ, թէ ինքը հասարակութեան ջերմ բաղձանքներին թարգման է հանդիսանում, յայտնելով որ այս Յօրեկեանի առիթով որոշել է կազմել մի յատուկ ֆօնդ, առանձին կազմակերպութեան կարգադրութեան տակ, որի նպատակն է լինելու ապահովել «ՄՇԱԿ» յարատե հրատարակութիւնը, միաժամանակ միջոց տալով նրան զարգանալու ներքուստ և արտաքուստ, ընդարձակելու ծրագիրը և այլն:

Յանձնաժողովս համոզուած է, որ հայ հասարակութիւնը իւր միահամուռ համակրութեան այսպիսի արտայայտութեամբ աւելի ևս ոյժ կը տայ այն անկախ ու անվեհեր գործունէութեան, որ ունեցել է «ՄՇԱԿ» քառասուն տարի շարունակ:

Յանձնաժողովս լիայոյս է, որ հայ հասարակութիւնը համակրութեամբ կընդունէ իւր այս առաջարկութիւնը և յօժարակամ նուէրներով կը նպաստէ նրա իրագործմանը:

Յօրեկեանական տօնը կատարուելու է ներկայ տարուայ Մայիսի 26-ին, շաբաթ օրը:

Յօրեկեանին վերաբերեալ զբաղրութիւններն ու զիմումները ուղղելու է Յանձնաժողովիս Բիւրօյի նախագահ Յովհաննէս Սպենդիարեանին (Ивану Семеновичу Спендиарову, Евангуловская, 8, Тифлисъ). իսկ գրամական առաքումներն ուղղելու է Յանձնաժողովիս փոխ-նախագահ Արշակ Միլեանին (Аркадию Назаровичу Милову, Тифлисъ).

Նախագահ Յանձնաժողովի՝ Գաբրիէլ Սունդուկեան (Գրամսուրգ)

Փոխ-նախագահներ

Յով. Սպենդիարեան (Երզնէալ-հաւասարե.)

Արեակ Միլեան (Թիֆլ. վանառ. աւագ եւ բօռ. կօմիտ. նախագ.)

Բագրատ Նաւասարդեան (Բժէկապէտ)

Քարտուղար Յանձնաժողովի՝ Սեփան Մալխասեանց (Տեսուչ Յովնանեան դպրացի)

Պատուաւոր անդամ՝ Յովհաննէս Գասպարեան (Բժէկապէտ)

Անդամներ

Ալիսանեան Յովհաննէս (Իրաւագէտ եւ նախկ. հաւտ. դատար.)

Արաբէկեան Միքայէլ (Երզնէալ հաւասարմասար)

Առաքելեան Բարսեղ (Մէտանների աւագ)

Աւան-Իւզբաշեան Դաւիթ (Կալուածատէր)

Աճիկեան Խաչատուր (Առեւտրական)

Աւետիսեան Հայրապէտ (Առեւտրական)

Աղաջանեան Միքայէլ (Բժէկապէտ)

Բաղդասարեան Արամ (Առեւտրական)

Բաժինջաղեան Գեորգ (Նկարիչ)

Բաքեան Արեակ (Ինժեներ)

Եարալեան Գրիգոր (Ինժեներ)

Եզեկեան Աւետիք (Գրականագէտ)

Էնճիաջեան Արաւէլ (Գործարանատէր)

Անդամներ

- Ճամբուրեան Եփրեմ** (Առետրական)
Խաչատրեան Խաչատուր (Խաբազի «Тиф. Лист.» լրագրի)
Խարազեան Սարգիս
Խունունց Մնացական (Նախարարիւնաբերդ)
Կիւպենկեան Սերովբ (Կիւպենկ. Առետր. Տան պէս)
Կիրակոսեան Գրիգոր (Ինժեներ)
Ղարղանեան Յովսէփ (Երդուէլ հաւատարմատար)
Մանքաւեան Լեւոն (Մանքաւեան Արդիւնաբ. Տան պէս)
Մամուլեան Զաքար (II-րդ փոխ. վարկի ընկ. դիրեկտոր)
Մանուկեան Սեփան (Հաշուապահական կուրսերի տեսուչ)
Մայսուրեան Սամսոն (Բժշկապէս)
Մարտիրոսեան Մնացական (Տպարանատէր)
Մեղիսեան Սարգիս (II-րդ փոխ. վարկի ընկ. դիրեկտոր)
Նախունեան Գրիգոր (Առետրական)
Նազարեան Տիգրան (Խաբազի «Աղբիւր-Տարազ» հանդէսների)
Շապարունեան Սամուէլ (Բժշկապէս)
Շիւսեան Արսաւէս (Բժշկապէս)
Զաղեբեան Ալէքսանդր (Արդիւնաբերդ)
Սեփանեան Կարապէս (Բժշկական - ստողչապահ. վերատեսուչ
 Թիֆլիս քաղաքի)
Սարուխանեան Առաքել (Գրականագէտ, դիրեկտոր Մանքաւեան
 Արդիւնաբ. Տան):
Սուլխանեան Սեփան (Ռուսական շաքերաւ. և առետր. ընկ.
 գլխաւոր գործակալ Թիֆլիսում)
Սուլխանեան Մինաս (Առետրական)
Սերովբեան Կարապէս (Արհեստարարների աւագ)
Սեփանեան Ալէքսանդր
Քալանթարեան Պետրոս (Երդ.-հաւատ.)
Օսէփեան Յովսէփ (Առետրական)
Փիրալեան Յարութիւն (Գիւղատեսու. և պէտական ճանաչագործ.
 կոմիտէի կառավ.)

Թիֆլիս, Յունվար, 1912.